

РЕШЕНИЕ

№ 5370

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 27.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **497** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. П. С. против заповед № ДК-02-ЮЗР-413/22.11.2012г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район (РДНСК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Жалбоподателят се легитимира като носител на вещни права в имота, в който е разположен процесният обект, съгласно представен нотариален акт вх. рег. № 93123/02.02.2011г. на Службата по вписванията и е посочен от административния орган като възложител на строежа, чието премахване е разпоредено с оспорения акт без изрично указан адресат. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На 05.09.2012г. служители на район „Надежда” на Столична община извършили проверка по сигнал на гараж, находящ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) VI-208, кв.840, м. „Триъгълника”, с административен адрес: [улица]. Установените при проверката обстоятелства са изложени в съставения констативен акт (КА) № 54/05.09.2012г., приложен в преписката, в който гаражът е описан подробно и е отбелязано, че същият е построен без разрешение за строеж. КА е изпратен по

компетентност на началника на регионален отдел „Национален строителен контрол” – С. (РОНСК) с писмо от 18.09.2012г. на кмета на район „Надежда”.

На 24.10.2012г. е била извършена повторна проверка на обекта от служители на РОНСК, което са изложили аналогични констатации в представения КА № С12-1219 от същата дата. Въз основа на тях началникът на РДНСК приел, че е налице незаконен строеж и с процесната заповед наредил премахването му на основание чл.225, ал.1 ЗУТ.

В преписката са приложени писмени декларации за времето на извършване на процесния строеж. Същите са събрани в производството пред административния орган и на основание чл.171, ал.1 АПК имат сила и пред съда. Възражението на жалбоподателя за приложимостта на § 16, ал. 2 от Преходните разпоредби (ПР) на ЗУТ е било разгледано от административния орган и сметено за неоснователно, тъй като строежът е разположен на страничните регулационни линии и не е предвиден с действащия подробен устройствен план. Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Съгласно § 16, ал.2 ПР на ЗУТ, незаконни строежи, започнати в периода 8 април 1987 г. - 30 юни 1998 г., но неузаконени до влизането в сила на този закон, не се премахват, ако са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, и ако са декларирани от собствениците им пред одобряващите органи до 31 декември 1998 г. Макар да е построен в посочения период, гаражът не е деклариран пред одобряващите органи, т. е. – главния архитект на общината, компетентен да издаде разрешение за строеж (РС), съответно – акт за узаконяване. Ирелевантен в тази връзка е фактът на декларирането на гаража за целите на облагането по Закона за местните данъци и такси, доказателства за което обстоятелство бяха ангажирани по делото. Горепосочената разпоредба изключва премахването на незаконните строежи (каквито са изпълнените без РС, изискуемо съгласно чл.148, ал.1 ЗУТ), отчитайки възможността за провеждане на процедура по узаконяване, предоставена с § 20 от Преходната разпоредба към Постановление № 256/23.11.1998 за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за териториално и селищно устройство (ППЗТСУ, отм.), от ДВ бр. 140/1998 г.

. В случая не се установява, нито се твърди такова производство да е било инициатирано от извършителя на строежа или друго лице в срока за това. Ето защо, разпоредбата на § 16, ал.2 от ПР на ЗУТ в случая не е приложима.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, според което процесният строеж е бил допустим при издадени съответно виза за проучване и проектиране и одобряване на проекта. Изслушани са и показанията на свидетеля К. В. Д.. Свидетелят не излага конкретни факти от значение за предмета на делото. Същият не може да посочи точното разположение на описваните от него бараки, не е сигурен за времето на извършваните преустройствата, както и в какво точно се състоят. Дори да се приеме, че свидетелят описва процесния гараж и построяването му през 1995г., то наред с това той заявява, че на мястото на старите бараки съседите му направили нова, а следователно, при липсата на РС отново се налага извод за незаконност на строежа.

При така установените обстоятелства и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган (съгласно т.3

от представената заповед № РД-13-229/02.07.2012г. на началника на ДНСК) и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. С., с ЕГН [ЕГН], против заповед № ДК-02-ЮЗР-413/22.11.2012г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: